ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
F. G. JACOBS
της 21ης Νοεμβρίου 1989 *

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως είναι το ζήτημα αν, για τον υπολογισμό του βάρους εισαγόμενων σκηνών, πρέπει να συμπεριλαμβάνονται ή όχι και τα εξαρτήματά τους, όπως οι ορθοστάτες, οι πασσαλίσκοι και τα σχοινιά τεντώματος, που συνοδεύουν συνήθως το υφασμάτινο μέρος της σκηνής.

2. Κατά τον Φεβρουάριο του 1983, ορισμένοι έμποροι εισήγαγαν στη Γαλλία σκηνές καταγωγής Νότιας Κορέας. Καθεμία από τις σκηνές αυτές ήταν συσκευασμένη σε χωριστό σάκο στον οποίο περιέχονταν τόσο το υφασμάτινο μέρος της σκηνής όσο και τα εξαρτήματά της. Στις τελωνειακές τους διασαφήσεις, οι εισαγωγείς δήλωσαν μόνο το βάρος του χρησιμοποιηθέντος για την κατασκευή των σκηνών υφάσματος, ενώ το συνολικό βάρος, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων, ήταν σαφώς μεγαλύτερο. Η administration des douanes françaises (διεύθυνση γαλλικών τελωνείων) επέδωσε στους εισαγωγείς κλήση προς εμφάνιση ενώπιον των γαλλικών δικαστηρίων προκειμένου να δικαστούν για ψευδείς διασαφήσεις. Οι εν λόγω έμποροι επικαλέστηκαν διατάξεις του κοινοτικού δικαίου για να δικαιολογήσουν τις διασαφήσεις που είχαν κάνει. Το Tribunal de grande instance της Nanterre, ενώπιον του οποίου επρόκειτο να δικαστούν τα εν λόγω πρόσωπα, παρατήρησε, ότι σύμφωνα με τις σχετικές κοινοτικές ρυθμίσεις, οι εισαγωγές κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής ορισμένων χωρών, μεταξύ των οποίων και η Νότια Κορέα, υπόκεινται σε ποσοστώσεις καθοριζόμενες κατά το βάρος και ότι, έναντι αυτού, προβλέπεται αναστολή καταβολής δασμών στο πλαίσιο ορισμένων ποσοτικών ορίων καθοριζομένων, επίσης, κατά το βάρος. Το Tribunal έκρινε ότι οι εφαρμοστέες διατάξεις του κοινοτικού δικαίου έπρεπε να αποτελέσουν το αντικείμενο ερμηνείας προκειμένου να προσδιοριστεί αν, για τον καθορισμό της ποσόστωσης εισαγωγής, πρέπει να ληφθεί υπόψη το βάρος του υφασμάτινου μέρους της σκηνής ή το συνολικό βάρος, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων. Κατόπιν τούτου το Tribunal υπέβαλε στο Δικαστήριο αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως.

3. Κατά της αποφάσεως αυτής, η administration des douanes françaises άσκησε έφεση ενώπιον του Cour d' appel των Βερσαλλιών. Το τελευταίο επικύρωσε την απόφαση του Tribunal de grande instance σχετικά με την υποβολή προδικαστικού ερωτήματος και, κρίνοντας ότι ο καθορισμός της ποσοστώσεως εισαγωγής και ο υπολογισμός των δασμών συνδέονταν στενώς, προσέθεσε και δεύτερο προδικαστικό ερώτημα σχετικά με τους δασμούς. Οι υποθέσεις αυτές συνεκδικάζονται τώρα και θεωρούνται ως αιτήσεις του Cour d' appel των Βερσαλλιών προς το Δικαστήριο για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των ακολούθων ερωτημάτων:

1) αν, για τον καθορισμό της ποσοστώσεως εισαγωγής, πρέπει να ληφθεί υπόψη το βάρος του υφασμάτινου μέρους της σκηνής ή το συνολικό βάρος, συμπεριλαμβανομένων των ορθοστατών και των πασσαλίσκων·

2) αν, για τον καθορισμό των εισαγωγικών δασμών για τις σκηνές καταγωγής Κορέας, πρέπει να ληφθεί υπόψη το βάρος μόνο του υφάσματος της σκηνής ή το συνολικό βάρος του υφάσματος της σκηνής συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων της.

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

4. Κατά τον κρίσιμο χρόνο των επίμαχων εισαγωγών, δηλαδή τον Φεβρουάριο του 1983, το ζήτημα διεπόταν, αφενός, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3589/82 του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1982, περί του κοινού καθεστώτος εισαγωγών ορισμένων κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών (ΕΕ L 374, σ. 106) και, αφετέρου, από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3378/82 του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 1982, περί εφαρμογής των γενικευμένων δασμολογικών προτιμήσεων κατά το έτος 1983 για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα καταγωγής αναπτυσσόμενων χωρών (ΕΕ L 363, σ. 92). [Ο πρώτος από τους κανονισμούς αυτούς, ο κανονισμός 3589/82, τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3762/83 στον οποίο και αναφέρεται το εθνικό δικαστήριο, αλλά λόγω του ότι ο τελευταίος αυτός κανονισμός δεν τέθηκε σε ισχύ παρά το 1984, φαίνεται ότι δεν ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο των πραγματικών περιστατικών. Όπως προκύπτει, κατά τον κρίσιμο χρόνο ίσχυε μάλλον ο κανονισμός 3378/82, και όχι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 2894/79 στον οποίο αναφέρεται το εθνικό δικαστήριο].

5. Ο κανονισμός 3589/82 στηρίζεται στις συμφωνίες σχετικά με το εμπόριο κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που συνήψε η Κοινότητα με ορισμένες προμηθεύτριες χώρες μη μέλη της Κοινότητας. Ο εν λόγω κανονισμός προβλέπει για τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων, συμπεριλαμβανομένων των σκηνών, ποσοτικά όρια για καθεμία από τις προμηθεύτριες χώρες. Τα ποσοτικά αυτά όρια καθορίζονται κατά το βάρος. Το σχετικό όριο όσον αφορά τη Νότια Κορέα ήταν, για το έτος 1983, 1 992 τόνοι: βλέπε παράρτημα ΙΙΙ, ομάδα ΙΙΙ Γ, κατηγορία 91. Ο κανονισμός 3378/82 προβλέπει, μεταξύ άλλων, για τα επίμαχα στην υπό κρίση διαφορά προϊόντα, πλήρη αναστολή των δασμών του κοινού δασμολογίου στο πλαίσιο κοινοτικών δασμολογικών οροφών: βλέπε άρθρο 1, παράγραφος 1. Οι σχετικές δασμολογικές οροφές καθορίζονται, επίσης, κατά το βάρος, η δε δασμολογική οροφή που ίσχυε το 1983 για την Κορέα, όσον αφορά τα εν λόγω εμπορεύματα, ήταν 169,4 τόνοι: βλέπε παράρτημα Α, κατηγορία 91. Όταν καλυφθεί η δασμολογική οροφή, εισπράττονται εκ νέου οι κανονικοί δασμοί επί των εισαγωγών οι οποίες μπορούν να συνεχίζονται μέχρι την κάλυψη του προβλεπόμενου στον κανονισμό 3589/82 ποσοτικού ορίου.

6. Το πρώτο ερώτημα του εθνικού δικαστηρίου αναφέρεται στο προβλεπόμενο από τον κανονισμό 3589/82 ποσοτικό όριο, ενώ το δεύτερο ερώτημα αφορά την καθορισθείσα με τον κανονισμό 3378/82 δασμολογική οροφή. Ωστόσο, λόγω του ότι τόσο το ποσοτικό όριο όσο και η δασμολογική οροφή καθορίζονται κατά το βάρος, το τιθέμενο και με τα δύο ερωτήματα πρόβλημα είναι, κατ' ουσίαν, το ίδιο: και στις δύο περιπτώσεις, το ανώτατο όριο καλύπτεται ταχύτερα αν στον υπολογισμό του βάρους περιλαμβάνονται και τα εξαρτήματα παρά αν ο υπολογισμός αυτός γίνεται μόνο βάσει του υφασμάτινου μέρους των σκηνών. Εξυπονοείται ότι η απάντηση στο ένα από τα ερωτήματα απορρέει από την απάντηση που θα δοθεί στο έτερο.

7. Η Kühne et Nagel, αστικώς υπεύθυνη στις υποθέσεις C-156/88 και C-157/88, παρατηρεί ότι οι επίμαχοι κανονισμοί εκδόθηκαν στο πλαίσιο του διακανονισμού σχετικά με το διεθνές εμπόριο κλωστοϋφαντουργικών (του καλούμενου «διακανονισμού πολυϊνών» ή «ΔΠ») και υποστηρίζει ότι, όπως είναι επόμενο, καθοριστικό στοιχείο είναι το βάρος των σχετικών υφαντουργικών προϊόντων και όχι οποιωνδήποτε μη υφαντουργικών εξαρτημάτων όπως οι πασσαλίσκοι σκηνών ή οι ορθοστάτες. Ο ίδιος διάδικος ισχυρίζεται ότι είναι παράλογο να συνυπολογίζεται το βάρος τέτοιων εξαρτημάτων στις ποσοστώσεις που προβλέπονται για τον έλεγχο του εμπορίου των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων.

8. Η Επιτροπή έχει τη γνώμη ότι το τεθέν πρόβλημα έχει σχέση μάλλον με τη δασμολογική ονοματολογία παρά με την ερμηνεία των

κανονισμών με τους οποίους τέθηκε σε εφαρμογή ο διακανονισμός πολυϊνών, λόγω του ότι κανείς από τους κανονισμούς αυτούς δεν περιέχει ειδικές διατάξεις όσον αφορά την ακριβή μέθοδο υπολογισμού του βάρους των σκηνών, ενώ το άρθρο 1, παράγραφος 2 του κανονισμού 3589/82 ορίζει ρητώς ότι η κατάταξη των εν λόγω προϊόντων βασίζεται στην ονοματολογία του κοινού δασμολογίου και στην ονοματολογία των εμπορευμάτων για τις στατιστικές του εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας και του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών (Nimexe). Οι σκηνές έχουν καταταγεί στην κλάση 62.04 Β ΙΙ του κοινού δασμολογίου και στην κλάση 62.04-73 της Nimexe, η δε Επιτροπή θεωρεί ότι η κατάταξη αυτή παραμένει αμετάβλητη ασχέτως του αν οι σκηνές διατίθενται ή όχι μαζί με τα εξαρτήματά τους. Εξ αυτού έπεται ότι, για τον καθορισμό των ποσοτικών ορίων καθώς και των οροφών δασμολογικής προτιμήσεως, το βάρος των σκηνών πρέπει να υπολογίζεται συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων. Ανάλογη άποψη υποστηρίζει και η γαλλική κυβέρνηση.

9. Ούτε ο κανονισμός 3589/82 ούτε ο κανονισμός 3378/82 περιλαμβάνουν ειδικές διατάξεις ως προς το ζήτημα αν το βάρος των σκηνών πρέπει να υπολογίζεται συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων τους. Ωστόσο, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 3589/82 ορίζει:

« Η ταξινόμηση των προϊόντων που περιλαμβάνονται στο παράρτημα 1 βασίζεται στην ονοματολογία του κοινού δασμολογίου και στην ονοματολογία των εμπορευμάτων για τις στατιστικές των εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας και του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών (Nimexe), υπό την επιφύλαξη του άρθρου 3, παράγραφος 7. Οι διαδικασίες οι σχετικές με την εφαρμογή αυτής της παραγράφου καθορίζονται στο παράρτημα VI. »

10. Το άρθρο 1 του παραρτήματος VI του ίδιου κανονισμού ορίζει:

« Η ταξινόμηση των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων που αναφέρεται στο άρθρου 1, παράγραφος 1, του παρόντος κανονισμού βασίζεται στο παράρτημα του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 950/68, όπως τροποποιήθηκε, και στο παράρτημα του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΟΚ) αριθ. 1445/72 " περί της ονοματολογίας των εμπορευμάτων για τις στατιστικές του εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας και του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών της (Nimexe)", όπως τροποποιήθηκε. »

11. Από τις διατάξεις αυτές προκύπτει σαφώς ότι ο ορισμός ενός προϊόντος, για την εφαρμογή των προβλεπόμενων στον κανονισμό 3589/82 ποσοτικών ορίων, πρέπει να γίνεται βάσει τόσο του κοινού δασμολογίου όσο και της Nimexe.

12. Ο κανονισμός 3378/82 δεν αναφέρεται ρητώς στο κοινό δασμολόγιο και στη Nimexe όπως συμβαίνει με τον προαναφερθέντα κανονισμό,πλην όμως στα παραρτήματά του γίνεται έμμεση αναφορά. Στα παραρτήματα αυτά απαριθμούνται τα προϊόντα επί των οποίων ισχύει η αναστολή δασμών σε αναφορά με το κοινό δασμολόγιο και τη Nimexe. Επιπλέον, με το άρθρο 11 του εν λόγω κανονισμού επιβάλλεται στα κράτη μέλη η υποχρέωση να ανακοινώνουν στη στατιστική υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, σύμφωνα με τις διατάξεις της Nimexe, τα σχετικά με τις εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων στοιχεία.

13. Το κοινό δασμολόγιο και η Nimexe τροποποιήθηκαν συχνά έως ότου αντικαταστάθηκαν, από 1ης Ιανουαρίου 1988, από την συνδυασμένη ονοματολογία. Κατά τον κρίσιμο χρόνο των επίμαχων στην υπό κρίση υπόθεση εισαγωγών, οι ισχύουσες διατάξεις του κοινού δασμολογίου περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3000/82 του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1982 (ΕΕ L 318, σ. 1). Οι σκηνές υπάγονταν στην κλάση 62.04 Β ΙΙ του

δασμολογίου αυτού και στον κωδικό 62.04-73 της Nimexe. Και στις δυο περιπτώσεις, τα εμπορεύματα περιγράφονταν απλώς ως « σκηνές ».

14. Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, « το αποφασιστικό για τη δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων κριτήριο πρέπει να αναζητείται, γενικώς, στα αντικειμενικά τους χαρακτηριστικά και ιδιότητες, όπως καθορίζονται από το κείμενο της κλάσεως του κοινού δασμολογίου και τις σημειώσεις των τμημάτων ή των κεφαλαίων » (βλέπε, π.χ., την υπόθεση 62/77, Carlsen-Verlag κατά Oberfinanzdirektion Köln, ECR 1977, σ. 2343, ειδικότερα σ. 2350). Εφαρμοζομένου του κριτηρίου αυτού στα επίμαχα στην υπό κρίση υπόθεση εμπορεύματα, δηλαδή στις σκηνές που συνοδεύονται από τα βασικά τους εξαρτήματα, δυσχερώς μπορώ να αντιληφθώ πως είναι δυνατό τα εν λόγω εμπορεύματα να μην καταταγούν ως « σκηνές » στην κλάση 62.04 Β ΙΙ του κοινού δασμολογίου. Έχουν τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά και τις ιδιότητες της σκηνής. Όπως τόνισε η γαλλική κυβέρνηση, μια σκηνή αποτελείται πάντοτε όχι μόνο από ύφασμα, αλλά και από εξαρτήματα χωρίς τα οποία δεν είναι δυνατό ούτε να στηθεί ούτε να χρησιμοποιηθεί. Πράγματι, αν ένας έμπορος ανελάμβανε να προμηθεύσει σκηνές χωρίς να παραδώσει και τα εξαρτήματα αυτά, θα παρέβαινε, κατά τη γνώμη της εν λόγω κυβερνήσεως, τις συμβατικές του υποχρεώσεις λόγω του ότι τα παραδιδόμενα εμπορεύματα δεν θα αντιστοιχούσαν στην περιγραφή τους.

15. Η ανωτέρω άποψη, όσον αφορά τη δασμολογική κατάταξη των σκηνών που συνοδεύονται από τα εξαρτήματά τους, επιβεβαιώνεται από τους γενικούς κανόνες για την ερμηνεία της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου. Ο κανόνας 2 β) προβλέπει, στην τελευταία του φράση, ότι « η κατάταξη (των) εν αναμείξει προϊόντων ή σύνθετων ειδών πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρχές του κανόνα 3 ». Ο κανόνας 3 α) ορίζει ότι « οι ειδικότερες κλάσεις πρέπει να προηγούνται των κλάσεων γενικοτέρου περιεχομένου ». Όπως παρατήρησε η γαλλική κυβέρνηση, δυσχερώς μπορεί να νοηθεί κείμενο δασμολογικής κλάσεως περισσότερο ειδικό απ' ό,τι αυτό που περιγράφει ένα προϊόν με το όνομά του. Έτσι, ο κανόνας 3 α) οδηγεί στο συμπέρασμα ότι οι σκηνές, συμπεριλαμβανομένων των εξαρτημάτων τους, πρέπει να καταταγούν στην κλάση 62.04 Β ΙΙ. Ωστόσο, σε περίπτωση που θα υπερίσχυε η άποψη ότι ο κανόνας 3 α) δεν επιλύει το πρόβλημα, πρέπει να γίνει αναφορά στον κανόνα 3 β), ο οποίος ορίζει ότι:

« Τα εν αναμείξει προϊόντα, τα τεχνουργήματα τα αποτελούμενα εκ διαφόρων υλών ή συγκείμενα εκ συναρμολογήσεως διαφόρων ειδών και τα εμπορεύματα τα παρουσιαζόμενα εις συνδυασμούς... κατατάσσονται συμφώνως προς την ύλη ή το είδος τα οποία προσδίδουν εις αυτά τον ουσιώδη αυτό χαρακτήρα οσάκις είναι δυνατό να επιτευχθεί τοιούτος καθορισμός. »

Κατά τη γνώμη μου, η ύλη που προσδίδει στα επίμαχα εμπορεύματα τον ουσιώδη τους χαρακτήρα είναι το υφασμάτινο μέρος των σκηνών. Εξ αυτού έπεται, ακόμα μια φορά, ότι τα εμπορεύματα αυτά πρέπει να καταταγούν μαζί με τα εξαρτήματά τους, στην κλάση 62.04 Β ΙΙ.

16. Κατόπιν αυτού, δεν παρίσταται ανάγκη να γίνει προσφυγή στις επεξηγηματικές σημειώσεις της ονοματολογίας του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας, οι οποίες δεν είναι δεσμευτικές αλλά απλώς χρησιμεύουν ως μέσον ερμηνείας. Ωστόσο, οι σημειώσεις αυτές, κατά το μέτρο που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη, ορίζουν, όσον αφορά τις σκηνές, ότι: « Μπορούν... να διατίθενται με τους ορθοστάτες, τους πασσαλίσκους, τα σχοινιά τεντώματος ή άλλα εξαρτήματά τους. » Αυτό επιβεβαιώνει την άποψη ότι το γεγονός ότι μια σκηνή που διατίθεται μαζί με

τα εξαρτήματά της δεν θίγει τον ουσιώδη χαρακτήρα της ως σκηνής. Αντιθέτως, οποιοσδήποτε διαθέτει την παραμικρή εμπειρία κατασκηνώσεως γνωρίζει ότι σκηνή χωρίς ορθοστάτες και πασσαλίσκους είναι άνευ αξίας και δεν μπορεί, ίσως, ούτε καν να ονομάζεται σκηνή. Επομένως, φαίνεται λογικό το βάρος των εξαρτημάτων αυτών να συμπεριλαμβάνεται στον υπολογισμό του βάρους των σκηνών.

17. Το επιχείρημα ότι δεν ενδείκνυται ο συνυπολογισμός του βάρους των πασσαλίσκων και των άλλων εξαρτημάτων των σκηνών στις ποσοστώσεις που ορίζονται για τον έλεγχο του εμπορίου κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων δεν στερείται βασιμότητας. Ωστόσο, το επιχείρημα αυτό χάνει την αξία του εφόσον θα μπορούσε να αποδειχθεί ότι το βάρος των εξαρτημάτων είχε ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των ποσοστώσεων. Η Επιτροπή δήλωσε ότι αυτό πράγματι συνέβη, εφόσον οι διαπραγματεύσεις για τις συμφωνίες σχετικά με το εμπόριο κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων έγιναν από την Επιτροπή βάσει του πραγματικού όγκου των εισαγωγών, όπως αυτό προέκυπτε από τις στατιστικές που είχαν καταρτιστεί βάσει της ονοματολογίας της Nimexe και της ονοματολογίας του κοινού δασμολογίου. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, εφόσον η ονοματολογία απαιτεί όπως τα εξαρτήματα κατατάσσονται στην ίδια κλάση με τα λοιπά στοιχεία της σκηνής που τη συνοδεύουν, έπεται ότι και οι διαπραγματεύσεις διεξήχθησαν επ' αυτής της βάσεως και ότι στις προβλεπόμενες στις συμφωνίες ποσότητες ελήφθη υπόψη το βάρος των εξαρτημάτων. Αυτό επιβεβαιώνεται και από τη δέκατη τέταρτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 3378/82, όπου διευκρινίζεται ότι οι ποσότητες που επιτρέπεται να εισάγονται στην Κοινότητα ατελώς καθορίζονται διά της εφαρμογής «ενός ενιαίου ποσοστού για τα στοιχεία τα σχετικά με τις συνολικές εισαγωγές κατά κατηγορίες προϊόντων που πραγματοποιήθηκαν εντός της Κοινότητος κατά το 1977». Δεδομένου ότι κανείς δεν αμφισβήτησε τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι οι σκηνές ανέκαθεν εισάγονταν μαζί με τα εξαρτήματά τους, μπορεί να συναχθεί ότι στις εμπορικές στατιστικές για το έτος 1977 περιλαμβανόταν και το βάρος των εξαρτημάτων αυτών και ότι οι ποσοστώσεις δασμολογικής απαλλαγής υπολογίστηκαν επ' αυτής της βάσεως. Έτσι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, ο συνυπολογισμός του βάρους των εξαρτημάτων δεν συνιστά στρέβλωση του συστήματος.

18. Πριν περατώσω τις προτάσεις μου, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι, καίτοι πιστεύω ότι η υποστηριζόμενη από τους κατηγορουμένους της κύριας δίκης ερμηνεία είναι πεπλανημένη, δεν είναι, βεβαίως, ούτε στρεβλή ούτε παράλογη ούτε αυτή που θα μπορούσε λογικώς να υποστηρίξει ένας μη καλόπιστος έμπορος. Πρόκειται εδώ περί ενός σημείου που το εθνικό δικαστήριο θα μπορούσε, αν ήθελε, να λάβει υπόψη, κατά την εκτίμηση της ποινικής ευθύνης των κατηγορουμένων.

19. Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, φρονώ ότι στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η εξής απάντηση:

«Τόσο για τον προσδιορισμό των προβλεπόμενων στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3589/82 ποσοτικών ορίων όσο και για τον προσδιορισμό των προβλεπομένων στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3378/82 οροφών δασμολογικής προτιμήσεως, όσον αφορά τις εισαγόμενες από τη Νότια Κορέα σκηνές, το βάρος των σκηνών πρέπει να υπολογίζεται λαμβανομένων υπόψη και εξαρτημάτων όπως οι ορθοστάτες και οι πασσαλίσκοι σκηνών.»